

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011408
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011408.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti obvineným 1) I. U., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom Y. XXX, G. a 2) E. E., nar. XX.X.XXXX v V., trvale bytom G. XXX, G., trestne stíhaných pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí dňa 27.januára 2021, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/107/2020 zo dňa 21.12.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamieta, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.12.2020, sp. zn. 3T/107/2020 bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 216 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na § 241 odsek 1 písmeno g) Trestného poriadku súd podmienične zastavuje trestné stíhanie vedené proti obvinenému I. U., nar. XX.XX.XXXX a E. E., nar. XX.XX.XXXX, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3T/107/2020, pre skutok právne posúdený ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona na skutkovom základe, že

od nezistenej doby do 17:20 hod. dňa 13.12.2019 v rozpore s ustanovením § 13 odsek 1 písmena a) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny a ustanovenia § 31 odsek 1 písmeno d) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch po predchádzajúcej dohode viedli motorové vozidlá zn. Volkswagen Golf, ev. číslo PD XXX GU (držiteľ a vlastník E. E.) a zn. R. R ev. číslo PD XXX GT (držiteľ a majiteľ I. U.) po parcelách KN-E č. 1576/4 - 1576/8, 1577 - 1585, 1597/8, 1693/1 - 1693/4, 1694/1, 1674/2, 1695/1 - 1695/3, 1696/1, 1696/2, 1697 - 1699/3, 1702/1 - 1702/3, 1701, 1700/1, 1700/2, 1700/3, 1730 - 1739, 1740/1, 1740/2, 1741 - 1743, 1744/1, 1744/2, 1745, 1747, 1748 (evidované ako orná pôda), katastrálneho územia Zliechov, okres Ilava, ktoré patria do Chránenej krajinskej oblasti Strážovské vrchy (územie vyhlásenie Vyhláškou č. 14/1989 Zb.), Chráneného vtáčieho územia Strážovské vrchy a navrhovaného územia európskeho významu Strážovské vrchy, kde platí II. stupeň ochrany, kde vjazd a státie motorovým vozidlom je zakázaný, pričom na vykonanie jazdy na uvedených pozemkoch nemali príslušné povolenie.

Podľa § 216 odsek 2 Trestného poriadku sa obvinenému I. U. a E. E. určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.“

Proti tomuto uzneseniu prokurátor podal písomne v zákonnej lehote sťažnosť v neprospech oboch obvinených, ktorú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého uznesenia. V dôvodoch sťažnosti prokurátor ďalej uviedol nasledovné:

„Samosudkyňa Okresného súdu v Trenčíne, v trestnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, Odbor kriminálnej polície v Trenčíne pod ČVS:ORP-12/2-VYS-TN-20, proti obvinenému I. U. a obvinenému E. E. pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe, že od nezistenej doby do 17:20 hod. dňa 13.12.2019 v rozpore s ustanovením § 13 odsek 1 písmena a) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny a ustanovenia § 31 odsek 1 písmeno d) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch po predchádzajúcej dohode viedli motorové vozidlá zn. Volkswagen Golf, ev. číslo PD XXX GU (držiteľ a vlastník E. E.) a zn. Audi A6, ev. číslo PD XXX GT (držiteľ a majiteľ I. U.) po parcelách KN-E č. 1576/4 - 1576/8, 1577 - 1585, 1597/8, 1693/1 - 1693/4, 1694/1, 1674/2, 1695/1 - 1695/3, 1696/1, 1696/2, 1697 - 1699/3, 1702/1 - 1702/3, 1701, 1700/1, 1700/2, 1700/3, 1730 - 1739, 1740/1, 1740/2, 1741 - 1743, 1744/1, 1744/2, 1745, 1747, 1748 (evidované ako orná pôda), katastrálneho územia Zliechov, okres Ilava, ktoré patria do Chránenej krajinskej oblasti Strážovské vrchy (územie vyhlásenie Vyhláškou č. 14/1989 Zb.), Chráneného vtáčieho územia Strážovské vrchy a navrhovaného územia európskeho významu Strážovské vrchy, kde platí II. stupeň ochrany, kde vjazd a státie motorovým vozidlom je zakázaný, pričom na vykonanie jazdy na uvedených pozemkoch nemali príslušné povolenie.“

Podľa § 241 ods. 1 písm. g/ Tr. por. samosudkyňa podmienene zastavila trestné stíhanie vo vzťahu k oboj obvineným a podľa § 216 ods. 2 Tr. por. každému z obvinených určila skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Po podaní obžaloby prokurátorkou Okresnej prokuratúry Trenčín bola na Okresnom súde Trenčín vykonaná dňa 09.12.2020 mediácia, v rámci ktorej obvinení I. U. a E. E. vyhlásili slobodne, vážne a zrozumiteľne a určito, že spáchali skutok, pre ktorý sú stíhaní a prejavili účinnú ľútosť. Obaja sa Správe CHKO Strážovské vrchy Orlové písomne ospravedlnili. Obvinení súčasne splnili podmienky alternatívneho ukončenia trestného konania z formálneho hľadiska.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospela samosudkyňa k záveru, že v danej trestnej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre uplatnenie inštitútu podmieneneho zastavenia trestného stíhania podľa § 216 Tr. por. s tým, že má za to, že takéto rozhodnutie možno dôvodne považovať za dostačujúce z hľadiska dosiahnutia účelu, ktorý sa inak sleduje prejednaním veci súdom a uložením trestu, prípadne upustením od potrestania, s prihliadnutím na osobné pomery obvinených a ich doterajší bezúhonný život a okolnosti prípadu, povahu a závažnosť spáchaného činu, ktoré tiež viedli k určeniu skúšobnej doby obvineným v trvaní 1 (jedného) roka, ktorej dĺžku súd určil najmä z hľadiska okolností spáchaného trestného činu.

Ďalej samosudkyňa poukázala na to, že obvinení sa ku spáchaniu skutku priznali, svoje konanie oľutovali, s podmieneneým zastavením trestného stíhania súhlasili. Samosudkyňa poukazuje na bezúhonnosť obvinených v oblasti trestných činov.

Proti predmetnému uzneseniu prokurátor podal v zákonnej lehote dňa 23.12.2020 sťažnosť.

Uznesenie Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 3T 107/2020 zo dňa 21.12.2020, ktorým bol vo vzťahu k obvineným I. U. a E. E. podmienene zastavené trestné stíhanie pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. nepovažujem za postačujúce vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti u oboch obvinených. Samosudkyňa správne uznala vinu obvinených zo spáchania žalovaného skutku, nie je však možné stotožniť sa s rozhodnutím, ktorým trestné stíhanie podmienene zastavila a určila skúšobnú dobu na spodnej hranici zákonného rozpätia bez uloženia primeraných obmedzení.

Konanie obvineného I. U. nie je možné považovať za konanie nižšej závažnosti, vzhľadom na ktoré by prichádzalo do úvahy podmienene zastavenie trestného stíhania.

Obvinený I. U. v prípravnom konaní popieral trestnosť svojho konania a uvádzal, že obvinenie sa nezakladá voči jeho osobe na pravde, pretože nejazdil po predmetných parcelách, ale len zišiel na tzv. parkovisko. Ak by na predmetné parcely zišiel, pravdepodobne by vzhľadom na typ vozidla zapadol. Ďalej nesúhlasí s formuláciou skutkovej vety, kde sa uvádza, že jazdil od presne nezistenej doby, ale podľa jeho slov tam bol len jedenkrát, a to vtedy, keď sa snažil s vozidlom dostať na vozovku, pretože sa

nepozornosťou zošmykol. Uvedol, že nevedel, že predmetné miesto patrí do CHKO, nakoľko to nebolo nikde označené.

S poukazom na uvedené nie je možné prijať záver, že obvinený I. U. spáchanie skutku úprimne oľutoval, prípadne, že by sa ku spáchaniu skutku priznal a uznal jeho trestnosť. Uvedené dôvody neumožňujú postup podľa § 216 Tr. por.

Obvinený E. E. v prípravnom konaní rovnako ako obvinený I. U. trestnosť svojho konania poprel a uviedol, že na predmetné parcely išiel autom z dôvodu, že tam odbočil spolupáchateľ obvinený I. U., ktorý tam chcel ísť vykonať malú potrebu. Tvrdenie obvineného E. E. v prípravnom konaní je bez logického základu, nakoľko každý z obvinených išli svojim motorovým vozidlom, autá neboli zaparkované na krajnici, práve naopak, svedok a oznamovateľ Bc. U. K. uviedol, že videl ako obe motorové vozidlá jazdili hore a dole kopcom, ktorý v minulosti slúžil ako lyžiarska zjazdovka. Priznanie sa obvineného E. E. a oľutovanie konania tak považujem za účelové konanie obvineného a z jeho strany, rovnako ako zo strany obvineného I. U., s ktorým sa vopred dohodol, že sa idú uvedeným spôsobom na mieste bývalej lyžiarskej zjazdovky zabávať, neboli splnené ani formálne znaky potrebné pre podmienené zastavenie trestného stíhania.

V súvislosti s materiálnou stránkou spáchaného trestného činu zdôrazňujem, že skutok sa stal v lokalite Chránenej krajinej oblasti Strážovské vrchy (územie vyhlásené Vyhláškou č. 14/1989 Zb.) v lokalite Chráneného vtáčieho územia Strážovské vrchy a v navrhovaného územia európskeho významu Strážovské vrchy, kde platí zvýšený stupeň ochrany. Motívom konania obvinených nebolo nič iné, ako tzv. driftovaním jazdiť po lesných a poľnohospodárskych pozemkoch. Miesto, kde sa obvinení so svojimi motorovými vozidlami nachádzali sa nachádza ďaleko od odbočky Čičmany, ktoré sa občas využíva ako parkovisko. Táto skutočnosť vyplýva nielen z výpovede svedka Mgr. M. P., ale aj z priloženej mapky. Závažnosť konania obvinených je zvýšená aj tou skutočnosťou, že u nás žijúce divé zvieratá, časť z nich rieši prežitie nepriaznivých zimných podmienok, tzv. zimnými spánkom (hibernáciou), ostatné zvieratá migrujú do oblastí s prístupnejšou potravou, pokiaľ im to ľudské zásahy do krajiny dovoľujú. Práve jazda motorovými vozidlami po lesných a poľnohospodárskych pozemkoch a zvlášť agresívnym spôsobom, akým obvinení jazdili, spôsobujú obmedzenie a poškodenie prirodzeného správania sa zveri.

V neposlednom rade poukazujem na neuloženie akejkoľvek formy obmedzenia súvisiacej so spáchaným skutkom. Trest zákazu činnosti zabezpečuje pre spoločnosť to, aby výkon tej ktorej činnosti nebol pre nikoho príležitosťou na páchanie trestnej činnosti. Uloženie zákazu činnosti sa viaže na podmienku, že sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s tou činnosťou, ktorá sa mu zakazuje. Pojem „súvislosť“ trestného činu s takouto činnosťou zahrňuje najmä taký prípad, keď trestný čin je v priamej príčinnej súvislosti s páchatelovou činnosťou ako jeho následok. Súvislosťou sa rozumie aj akákoľvek iná spojitosť posudzovanej činnosti so spáchaným trestným činom. Najčastejšie ide o prípady, kde výkon činnosti umožňuje alebo uľahčuje spáchanie trestného činu, alebo poskytuje k nemu príležitosť. Pri rozhodovaní o uložení zákazu činnosti musí sa súd dôsledne riadiť najmä hľadiskami o účele trestu (§ 23 Tr. zák.).

Za účelom naplnenia prevencie individuálnej ak aj generálnej nie je možné považovať podmienené zastavenie trestného stíhania za postačujúce. Cieľom uloženia zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel je postihovať prostriedkami trestného práva výkon činnosti nad rámec oprávnení daných zákonom, pri ktorých by mohlo dôjsť k ohrozeniu životného prostredia, flóry, fauny, prípadne niektorej z ich zložiek, čo je v danom prípade jednoznačne indikované. Na tejto skutočnosti nemení nič ani to, že obvinení doposiaľ viedli riadny život.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 3T/107/2020 zo dňa 21.12.2020 a uložil orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému prokurátor podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd na základe preskúmania konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, pre ktoré by malo byť zrušené sťažnosťou prokurátora napadnuté uznesenie okresného súdu z dôvodu samotnej existencie takýchto procesných pochybení aj bez následného pristúpenia k prieskumu správnosti samotného napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti prokurátora nie je ani vytýkaná existencia takýchto procesných chýb.

Na základe preskúmania správnosti samotného sťažnosťou prokurátora napadnutého výroku uznesenia okresného súdu o podmiennečnom zastavení trestného stíhania podľa § 216 ods. 1 s poukazom na § 241 ods. 1 písm. g) Tr. por., sa senát krajského súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podanej sťažnosti. Prokurátor namietal, že neboli splnené formálne ani materiálne podmienky na podmiennečné zastavenie trestného stíhania a v podstate vyčítal okresnému súdu neprímeranú miernosť rozhodnutia s určením skúšobnej doby na dolnej hranici trestnej sadzby bez uloženia primeraných obmedzení a trestu zákazu činnosti vzhľadom na charakter trestnej činnosti a jej závažnosť.

Podľa § 216 ods. 1 Tr. por. v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného po vznesení obvinenia do podania obžaloby na návrh policajta alebo aj bez návrhu podmiennečne zastaviť trestné stíhanie, ak

- vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne,
- nahradil škodu, ak bola činom spôsobená, alebo s poškodeným o jej náhrade uzavrel dohodu alebo urobil iné potrebné opatrenia na jej náhradu, a
- vzhľadom na osobu obvineného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce.

Podľa § 241 ods. 1 písm. g) Tr. por. obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s výnimkou obzvlášť závažného zločinu, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu trestné stíhanie podmiennečne zastaví podľa § 216 ods.

Pokiaľ ide o dôvody sťažnosti prokurátora, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia k nim uviedol nasledovné:

„V predmetnej veci je trestné stíhanie vedené proti obvinenému pre prečin s hornou hranicou trestnej sadzby jeden rok, pričom:

- obvinený I. U. bol poučený o možnosti podmiennečného zastavenia trestného stíhania s tým, že s touto možnosťou súhlasil;
- obvinený sa k spáchaniu stíhaného skutku v plnej miere priznal, pričom z obsahu trestného spisu nevyplývajú žiadne odôvodnené pochybnosti o vykonaní takéhoto jeho vyhlásenia v zmysle § 216 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, teda že by toto bolo neslobodné, nevážne či nezrozumiteľné;
- obvinený úprimne oľutoval spáchanie činu;
- obvinený nebol v minulosti súdne trestaný, má evidované tri priestupky.

- obvinený RC. E. bol poučený o možnosti podmiennečného zastavenia trestného stíhania s tým, že s touto možnosťou súhlasil;
- obvinený sa k spáchaniu stíhaného skutku v plnej miere priznal, pričom z obsahu trestného spisu nevyplývajú žiadne odôvodnené pochybnosti o vykonaní takéhoto jeho vyhlásenia v zmysle § 216 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, teda že by toto bolo neslobodné, nevážne či nezrozumiteľné;
- obvinený úprimne oľutoval spáchanie činu;
- obvinený nebol v minulosti súdne trestaný, má evidovaný jeden priestupok.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospela samosudkyňa k záveru, že v danej trestnej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre uplatnenie inštitútu podmiennečného zastavenia trestného stíhania podľa § 216 Trestného poriadku s tým, že má za to, že takéto rozhodnutie možno dôvodne považovať za dostačujúce z hľadiska dosiahnutia účelu, ktorý sa inak sleduje prejednaním veci súdom a uložením trestu, príp. upustením od potrestania, s prihliadnutím na osobné pomery obvinených a ich doterajší bezúhonný život a okolnosti prípadu, povahu a závažnosť spáchaného činu, ktoré tiež viedli k

určení skúšobnej doby obvinenému v trvaní 1 (jedného) roka, ktorej dĺžku súd určil najmä z hľadiska okolností spáchaného trestného činu.“

V súvislosti s úpravou zákonných podmienok podmieneného zastavenia trestného stíhania, uvedených v § 216 ods. 1 Tr. por., ktorých nesplnenie prokurátor v prípade oboch obvinených namieta, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že z uvedeného ustanovenia nevyplýva nutnosť priznania sa k spáchaniu skutku za súčasného úprimného oľutovania. V zmysle § 216 ods. 1 písm. a) Tr. por. sa pre rozhodnutie o podmienenom zastavení trestného stíhania vyžaduje vyhlásenie obvineného, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne.

Z obsahu predloženého spisového materiálu nepochybne vyplýva, že bola na súd podaná obžaloba vo vyššie uvedenej trestnej veci obvinených. Po podaní obžaloby probačný a mediačný úradník okresného súdu Trenčín na základe pokynu samosudkyne zisťoval za súčinnosti obvinených podmienky na podmienené zastavenie trestného stíhania. Obaja obvinení po zákonom poučení do zápisnice pred probačným a mediačným úradníkom vyhlásili, že spáchali skutok, pre ktorý sú stíhaní a svoje konanie oľutovali. Obsahom predloženého spisu je aj samostatné vyhlásenie podpísané každým obvineným, v ktorých zhodne vyhlasujú, že spáchali skutok, za ktorý sú stíhaní, ktoré vyhlásenie vykonávajú slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne. Krajský súd sa nestotožnil s námietkou prokurátora, že by obsah výpovede obvinených z prípravného konania vylučoval možnosť urobiť vyhlásenie podľa § 216 Tr. por. v neskoršom štádiu trestného konania. Obvinený má právo konať v rámci svojej obrany (dovolenej) a vypovedať spôsobom, akým uzná za vhodné. Krajský súd poukazuje aj na to, že žiadne ustanovenie Trestného poriadku neviaže možnosť rozhodnutia súdu o podmienenom zastavení trestného stíhania podľa § 241 ods. 1 písm. g) Tr. por. na priznanie sa obvineného vo výpovedi z prípravného konania, ale na splnenie podmienok podľa § 216 ods. 1 písm. a) až c) Tr. por. aj v štádiu po podaní obžaloby (viď aj znenie ustanovení § 282 ods. 1 a § 290 ods. 5 Tr. por.).

V súvislosti s argumentáciou prokurátora, že sa skutok stal v Chránenej krajinej oblasti Strážovské vrchy, kde platí zvýšený stupeň ochrany, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že objektom chráneným ustanovením § 305 ods. 2 Tr. zák., je ochrana prírody pred neoprávneným poškodzovaním aj spôsobom, ktorým je vstup motorových vozidiel na lesné alebo poľnohospodárske pozemky. Takýto zákaz vstupu motorových vozidiel je uložený práve z dôvodu, aby nedošlo k rušeniu poľovnej zvery a k poškodeniu biotopov chránených druhov rastlín a živočíchov. Pokiaľ prokurátor v rámci svojej argumentácie odôvodňuje zvýšenú závažnosť konania obvinených tým, že obvinení mali s vozidlom jazdiť v chránenej oblasti, krajský súd poukazuje na tom, že jazda motorovým vozidlom bez povolenia v chránenej oblasti je pojmovým znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. Preto táto skutková okolnosť bez ďalšieho nemôže mať žiadny zásadný vplyv na posudzovanie závažnosti spáchaného skutku.

Pri posudzovaní správnosti napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd z hľadiska posudzovania závažnosti činu vo vzťahu k možnosti využitia inštitútu podmieneného zastavenia trestného stíhania postupoval správne. Podľa názoru krajského súdu okresný súd správne zistil, že v prípade obvinených aj podľa obsahu skutkovej vety podanej obžaloby, ktoré skutkové závery korešpondujú s obsahom dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, sa u obvinených jednalo o jednorazové konanie, že konaním obvinených nedošlo k narušeniu pôdneho fondu, poškodeniu rastlín, pretože skutok sa stal v zimnom období, kedy pôda bola zamrznutá pod súvislou vrstvou snehu (viď fotografie na č.l. 123). Zo správnych skutkových zistení teda vyplýva, že konanie obvinených okrem možného rušenia lesnej zvery nemalo prakticky žiadne negatívne následky na prírodu.

Za dôvodnú nepovažuje krajský súd ani námietku prokurátora o nevyhnutnosti uloženia trestu zákazu činnosti obvineným. Pokiaľ prokurátor v písomných dôvodoch sťažnosti uvádza, že „pri rozhodovaní o uložení trestu zákazu činnosti musí sa súd dôsledne riadiť najmä hľadiskami o účele trestu (§ 23 Trestného zákona)“, krajskému súdu nie je zrejmé, aký účel trestu mal prokurátor touto formuláciou na zreteli, keďže ustanovenie prokurátorom označeného § 23 Tr. zák. upravuje otázky nepríčetnosti. Krajský súd tiež poukazuje na to, že inštitút podmieneného zastavenia trestného stíhania podľa § 216 Tr. por. je riadnou súčasťou platného a účinného právneho poriadku Slovenskej republiky, teda zákonodarca priamo predpokladá, že za splnenia zákonných podmienok má byť tento inštitút príslušnými orgánmi aj aplikovaný. Ak teda prokurátor sa v podanej sťažnosti domáha uloženia trestu zákazu činnosti obom

obvineným, pričom ustanovenie § 216 Tr. por. uloženie takéhoto trestu nedovoľuje (a ani žiadneho iného trestu podľa § 32 Tr. zák.), krajský súd vyjadruje právny názor, že pri podmiennečnom zastavení trestného stíhania nie je možné uložiť trest zákazu činnosti. Krajský súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania nie je konečným rozhodnutím v rámci trestného stíhania, teda ani trestného stíhania obvinených v tomto konkrétnom prípade, teda takéto rozhodnutie ani nemôže znamenať, že obvineným za skutok, pre ktorý sú trestne stíhaní, nemôže byť uložený žiadny trest. Je tomu tak preto, že ak by obvinení v skúšobnej dobe nevedli riadny život, hrozilo by im, že sa rozhodne o pokračovaní trestného stíhania, v rámci ktorého by bolo dôvodné očakávať, že nielenže budú uznaní za vinných zo spáchania skutku, ale im bude uložený aj trest.

Pokiaľ ide o určenie skúšobnej doby okresným súdom vo výmere 1 rok krajský súd pri zistených okolnostiach spáchania skutku a poznatkoch o osobách obvinených považuje okresným súdom určenú skúšobnú dobu za súladnú s ustanovením § 216 ods. 2 Tr. por. a primeranú.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.